

[Jens Otto Madsen]

præget, at de end ikke vedrører hele kommunen. Hvis det så fortsat er en betingelse, at underskrifterne skal udgøre 10 pct. af hele kommunen, og hvis det enkelte lokalområde ikke er tillagt nogen som helst selvstændig kompetence, vil alle sager af denne karakter faktisk forlods være taget ud af folkeafstemningsinstitutionen. Det, der bliver tilbage, er ikke meget. Det er nogle få sager, der kan vedrøre hele kommunen, men som samtidig engagerer i et vist omfang, typisk mere overordnede sager på det kommunale plan, f.eks. om kommunen skal bygge en svømmehal eller ikke. Men mere overordnede sager skaber ikke så stort engagement som de decideret lokale sager, det har vi erfaring for. Det kan godt være et problem.

Selv om vi som nævnt vil støtte SFs forslag som det lille bitte fremskridt, det er, vil vi ikke lægge skjul på, at for os i VS hører direkte demokrati, folkeafstemninger, lokal kompetence og selvforvaltning uløseligt sammen. Derfor ville vi også have foretrukket, at der blev mulighed for afstemninger med bindende virkning inden for kommunens enkeltområder, i hvert fald hvad angår forhold, som kun har betydning for den enkelte bydel, landsby eller kvarter. Vi tager imidlertid som altid de små skridt med og siger principielt ja.

Vi kan berolige borgerlige og socialdemokrater herinde – også ude i kommunerne for den sags skyld – med, at dette ikke vil betyde, at folk i større omfang begynder at blande sig i deres egen hverdag og dermed bliver en trussel mod de lokale magthavere. Noget sådant vil desværre fortsat være undtagelsen.

Steffensen (KrF):

Kristeligt folkeparti er tilhænger af det decentrale selvstyre, og derfor bør det naturligvis ikke være sådan, at vi herindefra skal foreskrive pligt til at afholde folkeafstemninger. Vi har repræsentativt demokrati. Vi mener, at det er en rigtig og en god ordening.

Vi mener også, det er rigtig, at de borgere, vi har valgt ind i vore kommunale og amtskommunale råd, har det ansvar, som følger deraf: at skulle træffe beslutninger. Det er borgernes både ret og sikkerhed, at de hvert fjerde år kan tage stilling til, om de synes, at de borgere, de har valgt dertil, forvalter disse ting godt nok. Det er imidlertid

sådan, som det er fremgået af mange ordføreres indlæg her i dag, at kommunerne, hvis de ønsker det, i vid udstrækning kan benytte sig af folkeafstemninger på visse områder.

Vi synes, at de regler, vi har på disse områder, er fuldt tilstrækkelige. Det skal ikke afholde os fra at sige, at vi naturligvis mener, det er vigtigt, at kommunalpolitikkerne gør, hvad de kan for at være i så nær kontakt med vælgerne som muligt. Det er jo også det, der sker rundt omkring i dag. Det er udmærket at se alle de initiativer, der er, til etablering af lokalråd og høringer om både dit og dat, både det, man er forpligtet til, og det, man ikke er forpligtet til, men det gør man for at have kontakt med den vælgerskare, man repræsenterer.

Vi må derfor afvise forslaget, som det ligger, og sige, at de folk, som er valgt dertil, i dag har alle muligheder for at høre borgerne i de forskellige sager, inden de træffer beslutning, og det er så de valgte folk, der skal stå til ansvar for beslutningerne.

Poulsgaard (FP):

Som man kan se af bemærkningerne til forslaget, har fremskridtspartiet allerede i 1974-75 fremsat et lignende forslag, og derfor kan vi naturligvis støtte dette forslag. Det er bare beklageligt, at det forslag, fremskridtspartiet fremsatte dengang, ikke blev vedtaget. Havde det været vedtaget, så havde vi måske undgået masser af de prestigebyggerier, paldsbyggerier, rådhus, og hvad ved jeg, der er lavet. Vi havde måske undgået en masse nedlæggelser af sygehuse og andet. Selv om regeringspartierne hele tiden siger: vi vil nærdemokratiet, så gør man alt for at slå det i stykker.

Dette er et lille skridt på vejen, men det fortjener absolut at blive taget seriøst. Tænk, hvis vi kunne få det ligesom i Schweiz, så vi fik folkeafstemninger i langt, langt større omfang! Med den moderne teknik, vi efterhånden er i besiddelse af, skulle det være meget enkelt at afholde folkeafstemninger. Folk kunne stemme ja eller nej på et posthus eller andre steder til forskellige lovforslag. Det er først den dag, vi kan snakke om, at borgerne har indflydelse.

Al denne snak om, at de har valgt nogle politikere, og så må de vente i fire år, før de kan smide de politikere ud, er jo mundsvejr,